

Segrare i striden

blir den som förfogar över de bästa vapnen
och förstår att föfoga över dem på rätta
sättet. Denna sats har allmängiltighet även
i reklamvärlden. Varje företags förnämsta
vapen, som alltid måste hållas blankt och
skarpt, är reklamen.

*Den kloke affärsmannen arbetar hand
i hand med den moderne boktryckaren!*

SVANTESSONS BOKTRYCKERI

Telefon 170

Hässleholm

SNAPPHANEN

TIDNING FÖR KUNGL. SKANSKA TRÅNGKAREN

Tobakshörnan

har det största och bästa lagret

KORTVAROR — KONFEKTYRER

Tel. 542

Soldathemmet

vid T 4 Hässleholm

Finjagatan 39 - Telefon 901

Ljusa, varma och trevliga lokaler
Läs- och skrivrum. Garderob

KAFÉ

Försäljning av frukt, karameller, choklad
och tobaksvaror - Telefonhytt

Eliassons

BAGERI

SPECERI- och DIVERSEAFFÄR

vid Trängkåren

REKOMMENDERAS

CITY

CAFÉ och MATSALAR
Telefon 1135

à la carte hela dagen

Muckskivor arrangeras.
Begär förslag!

Den goda maten hos
CITY

Fritiden

kan — förutom till studier —

jämväl användas för inköp hos

F. Thereström

Grand

Telefon 54

METROPOL

Telefon 740

Förstklassiga program

Flott på foten

är den HERRE eller DAM
som köper sina SKOR i

SOLID

Drick kaffet

på

WESÉNS eller CECILS CONDITORIER

SNAPPHANEN

TIDNING FÖR KUNGL. SKANSKA TRÄNGKÅREN

Årg. 4

ANSVARIG UTGIVARE: KAPTEN JAMTFJÄLL
Redaktör: Vpl Kaj Sandell

Nr 2

Då jag nu

så här i slutet av året fått tillfälle att ta till orda i Snapphanen, ber jag att till alla och envar vid kåren få rikta ett hjärtligt tack för 1946.

I år är det första gången vi alla fått tid och tillfälle att syssla med det, som kanske är viktigast, nämligen utbildningen. Förut har beredskapen och vad därmed sammanhängt tagit så mycket av arbetstiden, och befälet har varit utbeordrade på fältförband i så stor utsträckning, att utbildningen fått stå tillbaka.

För min del har jag varit i tillfälle att se kompanierna ute på dygnsövningar en à två gånger i månaden. Det har för deltagarna varit rätt ansträngande övningar, men arbetet har fullgjorts på ett bra sätt med god vilja och gott gemyt.

Samtidigt som jag så ber att få tacka alla — inte endast dem som syssla med utbildningen — ber jag också att få tillönska

EN GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR!

K. Hagberg

Flitens lampa brinner klart tisdags- och fredagskvällar.

Enastående intresse för fritidsundervisningen.

Samtidigt som de första höststormarna gör sitt bästa för att ännu mera försvåra det redan besvärliga kapitlet om de värnpliktigas fritidssysselsättning, träder personalvårdschefen, kapten John W. Jämtfjäll, i aktion för att om inte eliminera problemen så i varje fall väsentligt underlätta lösandet av dem. Det medel han har till sitt förfogande är den frivilliga fritidsundervisningen, som sedan ganska många veckor satt sin speciella, strävsamma prägel på tisdags- och fredagskvällar.

Mer än halvtantat hundratal värnpliktiga sysslar dessa kvällar i 13 kurser med de mest skiftande ting, från komplettering av studentbetyg till införskaffandet av upplysningar om hovbeslag. Att fullständigt beskriva varje kurs vore att låta redan kända fakta drunkna i exemplens mångfald, och när vi gav oss ut på en vandring mellan de olika lektionssalarna, fick slumpen tjänstgöra som vägvisare.

Kapten Widoff snickrar i sällskap med vpl.

Slumpen styrde först våra steg mot snickarverkstaden, där det var full fart redan halvtimman innan man egentligen skulle sätta igång. Vår förväning visste knappast gränser när vi vid första hyvelbänken såg kapten Widoff och en värnpliktig arbete i bästa samförstånd och mindre överraskad blev man knappast, när man fick se, vad kaptenen höll på med. En radiogrammofon skall vad det lider pryda det widoffska hemmet, och löjtnant Florén hyser liknande planer — och ser ut som om endast småsaker hindrade honom från att bygga en villa.

Överraskningsmomenten duggar tätt i snickarverkstaden, och nästa lilla sensation förmedlas av chefen, sergeant Johansson. — Det är faktiskt flest studenter i kursen, som omfattar 16 man. En del av dem var ganska obehövande i arbetet, när de kom hit, men redan nu är de tämligen durkdrivna. Det är kanske inte så mycket den personliga färdigheten som ett brinnande intresse, som hjälper dem fram. Det finns många, som inte kan nöja sig med de fyra timmarna i veckan utan kommer hit nästan varje dag. Och vi skall ju inte

tala om de officerare, underofficerare och furirer som brukar vara med, trots att de går utom ramen för den egentliga fritidsundervisningen. Inte ens på söndagarna vilar deras flitiga händer.

Det hela går ganska bra i lås, även om anslaget inte riktigt vill räcka till. Nu får vi ordna det så, att om summan för material överstiger 7,50, får de själva släppa till pengar. Därtill kommer en liten olägenhet: det är för många elever för att man skall kunna ge dem den rätta undervisningen. Men det går ju inte att ordna när det är så många som vill vara med.

"Hovleverantörerna" får 500 kronorskurs.

Ljudet från sågarna i snickeriverkstaden hinner dö bort i höstmörkret, men länge dröjer det inte, förrän man på sin fortsatta vandring hör nya ljud: denna gång klangen av metall mot metall. Det visar sig vara 143/4 Johansson, som tillsammans med två andra "hovleverantörer" skor var sin häst under initierat överinseende av furir Johansson.

Denne har bara lovord för sina nio adepter, som också griper sig an arbetet med uppriktig geist. Men det är inte att undra på. De är lantbrukare, som i det civila har den största nytta och även glädje av att kunna hovbeslag och det viktigaste om de allmännaste sjukdomarna hos hästen.

En kurs som denna kostar i det civila 500 kronor och bara det är en anledning för fjärdekompa-

Sergeant Darpö leder fritidsundervisningen i motorlära.

Kvintcirkelns hemligheter avslöjas av musikdirektör Tage W. Nilsson.

nisterna Bengtsson och Jansson och anspannaren-kocken Olsson att sätta upp glada anleten och de intygar liksom kamraterna, att det är tidernas kurs.

36 i motorkurs.

Hästkrafterna var det. Samma ämne i litet större skala behandlar sergeant Darpö nere i motorlektionssalen, där 72 öron stå på helspänn för att riktigt kunna taga vara på alla visdomsorden. Undervisningsmaterielen är den bästa tänkbara, med genomskurna modeller av skiftande slag. Kursen blir ganska omfattande men det är säkert ingen av de 36 som skulle ha något emot att lägga ytterligare några timmar till undervisningsplanen. Man anser över hela linjen, att man får den bästa tänkbara kunskap i ämnet och den omständigheten får man nog tillskriva inte bara sergeant Darpös stora kunnande utan också hans hemtrevliga undervisningssätt som inte så litet sätter sin

Bokföreningens grunder förmedlas av regementsintendenten, kapten Sigvard Lindberg.

särskilda färg på kursen, som är den kanske mest uppskattade av samtliga.

"Bara" 20 ridtimmar.

Det där sista var för resten antagligen överord. Det finns något som heter ridning också; en kurs som enligt osäkra informationer lämnar den bästa avkastning. Ett tjog värnpliktiga rider lika många timmar under denna kurs, vars uppskattade chef är löjtnant Nordenskjöld. Ja, så sköter han sina pojkar att 1069 Meyersson (som tycker att det hör till allmänbildningen att kunna rida) och 1058 Persson (som rider för att lära känna djuren) har hela skolan med sig när de säger, att de skulle kunna hålla på hur mycket som helst, hur ofta som helst. Som ett rent kuriosum kan nämnas att det faktiskt är bilisterna som dominerar denna kurs.

Kränglig musikterminologi.

En strålände lärare har också musikcirkeln i musikdirektör Tage W. Nilsson, vars frikostigt ut-

Tre bilder från fritidsundervisningen: till vänster två bilder från snickarverkstaden (kapten Widoff ses på mittbilden); till höger arbetas det med hovbeslag.

T4:s befäl är bra tycker 64 % av de värnpliktiga.

Och hela 72 % är nöjda med permissionernas antal.

En Gallupundersökning blir sällan ett riktigt återgivande men det kan inte desto mindre vara mycket intressant att loda människors uppfattning i saker och ting. Med detta för ögonen fattade vi papper och penna och gav oss ut på ihärdig pedaltampning runt kasernområdet för att skaffa hundra offer ur de mest skilda värnpliktiga kategorier.

Resultatet borde man kanske med tanke på den första meningen hålla inne med men det vore å andra sidan inte alldeles riktigt det heller. Så vi fortsätter men påpekar — kanske onödigtvis — att relativitetsbegreppet även omfattar gallupundersökningar vid Kungl. Skånska Trängkåren.

Vad tycker Du om förläggningen

var den första frågan till de första offren, som till synes motvilligt slet sig från sina krattor. Med denna fråga menades inte blott den egna kasernbyggnaden utan hela området taget i tvärsnitt. 32 % svarade reservationslöst ja, 14 % voro lika bestämt övertygade i motsatt riktning medan resten, 54 % svarade med ett diplomatiskt någorlunda. Den sistnämnda kategorin blev stor av den anledningen att de i D-kasern boende knappast är tillfreds med de hygieniska förhållandena. Och man

kastade visdomar begärligt anammas av bland andra 558 Nordström och 2756 Wahlgren. Den som är så omusikalisk, att han endast med svårighet kan vissla på en hund göra sig knappast besvär på D-kaserns fjärde våning, där de mest invecklade uttryck åker fram och åter över bordet.

Ja, det återstår ännu en hel del; vi har inte besökt kapten Lindberg och hans disciplinär vilka brottas med bokföringens alla svårigheter, har inte hört magister Lovéns lärarrika lektioner i språk o. s. v. men en sak, som var klar efter första kursbesöket, har vi i alla fall hunnit få vidimerad under rundvandringen: att man knappast kan tänka sig ett lyckligare försök till lösning av fritidsproblemen än denna undervisning.

K. S.

kan ju förstå att det inte är över sig angenämt med en toalett till halvannat hundratal man.

Maten

är bra svarade inte mindre än 44 % vilka tydligtvis funnit sig väl till rätta med den nya staten som började i oktober. I den omständigheten att 48 % svarade någorlunda ligger inte ett halv uttalat missnöje utan ett konstaterande att det ätes bättre i det civila. Och de 8 procenten, som inte alls kan med vad fröken Müntzing ställa fram på disken, kan man till ganska stor del taga med lugn. Det finns nämligen en del människor, som kallas vegetarianer.

Befälet

är bra säger 64 % av dem vi talade med. Nu kan det kanske tvistas om efter vilka grunder beräkningarna gått, men vi bad uttryckligen om en allsidig bedömning — och är så fallet är siffran inte så dålig. 8 % är missnöjda med befälet och 28 anser att det är passabelt.

Övningarnas effektivitet

bad vi våra kamrater taga ställning till, och den frågan visade sig vara det mest tve- eller rättare

Ett foto från
LINDHOLMS

är alltid en välkommen gåva.

Stor sortering av RAMAR och ALBUM

Framkallning och kopiering

Östergatan 7

Telefon 1088

"Mina pojkar är en samling gentlemän."

Föreståndare Palmérs ord om manskapet.

Titeln soldathemsföreståndare förslår inte om man med ett ord vill uttrycka vad Knut Palmér varit på Skånska Trängkåren. Han har varit som en god hustomte och det är inte underligt att de värnpliktiga uppriktigt saknade honom, när han den 1 oktober lämnade sin befattning på grund av sjukdom.

sagt treeggade svärdet. 28 % sade att den var bra, 34 tyckte den var dålig och 38 % hade inte direkt någon uppfattning i saken. Nu är det givet, att den enskilde värnpliktige inte är den rätte, att säga något i denna sak, men det skall rätt mycket likgiltighet till om man skall kunna undgå att någon gång tänka över den. Så siffrorna är väl ändå inte alldeles utan värde.

Tycker Du, att övningstiden kan kortas av utan att förlora i värde,

var en samvetsfråga, i vilken den största uppriktighet och enighet var rådande. 88 % ansåg, att det visst var möjligt och blott 12 % hyste den motsatta uppfattningen. Proportionen mellan föregående svar och resultatet av denna fråga är inte den riktiga, den saken är klar, men ett faktum är att endast få svar kom blixtnabbt — man gav sig faktiskt i de flesta fall tid till en liten funderrare innan svaret kom.

Alltsedan man invigde Soldathemmet i oktober 1941 har han stått som dess chef, har hjälpt det genom portgångens traditionellt tröga före, har levt med pojkarna i deras skiftande sinnessämningar. Kort sagt, han har varit eldsjäl — och han är tacksam över att fått vara det.

Om man frågar honom, hur dessa fem år varit, får man nämligen samma svar som hundratals andra: Dessa år har gett mig mitt livs ljusaste och vackraste minnen. Jag känner bara tacksamhet och måste beklaga att min sjukdom tvingar mig att lämna befattningen.

Man har vant sig vid att ha herr Palmérs vänligt kisande blick på sig, hur ofta man än närmat sig Soldathemmets kiosk, och mängden har kanske frågat sig, hur lång arbetsdagen egentligen är för en föreståndare. Tar man sig i stället friheten att fråga herr föreståndaren själv, får man ett i och för sig inte alls överraskande svar: Ja, man får ju hålla på från klockan sex på morgonen till halv tio på kvällen — och man får den uppfattningen att herr Palmér gärna stått där längre om det varit nödvändigt. Man förstår detta kanske bäst, om man låter herr Palmér tala:

Permissionerna är vi nöjda med

sade hela 72 % av vilka enligt egna beräkningar två tredjedelar svarade med glimrande ögon. 28 % är således inte tillfreds men de allra flesta av dem hör till första kompaniet där stallvakternas mångfald oftare än på andra kompanier spåtts ut med brandberedskaper (det är som bekant ytterst få vpl på första) och någon gång spetsats med en kasernvakt.

Fritiden och ledningens sätt att göra den trevlig ville vi ha debatterad i sista frågan, där 54 % svarade att den gjorts så, medan 40 % var ganska reserverade. 6 % hade ingen uppfattning i frågan. Vi hade nog väntat flera jaröster i just denna fråga, för nog tycker man att cheferna i ungefär tillräcklig utsträckning lagt sig i lösandet av eventuella fritidsproblem. Fritidsundervisningen skötes strålande helt enkelt och bara det räcker faktiskt till.

K. S.

Åkarbrasan — en stark sak.

Dagarna innan den stora decemberövningen gick som vi alla vet i samlandets tecken. Man skulle samla sig själv, sina saker o. s. v. Men den fram-synta övningsledningen var inte till freds med detta. Man ville att det skulle magasineras gott humör också — åtminstone verkade det så eftersom man lade premiären på Åkarbrasan — Kårens egen revy — just vid den tidpunkten.

— När man trivs så charmant som jag gjort, kan man väl inte tänka sig bättre. Samarbetet med alla parter har nämligen varit enastående från den högste chefen till den enkla värnpliktige. Alla mina pojkar är gentlemän, det håller jag styvt på. De uppför sig mönstergillt och uppskattar mitt arbete för dem, liksom jag trivs med dem allihop.

— Har herr Palmér några speciella önskemål för framtiden.

— Vad själva hemmet beträffar, räcker det i fredstid ganska väl till, även om läs- och skrivrummen borde vara avsevärt större. Vi har utökat litet sedan starten, men mycket har det naturligtvis inte kunnat bli tal om. För övrigt är det särskilt en sak som ligger mig varmt om hjärtat: ett gott samarbete mellan min efterträdare och mina pojkar.

"Mina pojkar" säger herr Palmér alltid. Många kommer nog ihåg, hur herr Palmér igenkännande hälsade på honom en av de första inryckningsdagarna. Uppenbarar man sig i Trängens uniform, då kan man vara säker om att få inrangeras i begreppet "mina pojkar", den stora skaran uppskattande värnpliktiga, vars varma tack för utmärkt god tjänst värdsamt frambäres av

K. S.

Det skall genast sägas ifrån om att utrustningen på denna punkt säkerligen var gott och väl i klass med den övriga delen. Ty revyn var bra — den bästa som uppförts på Trängen, omvittnade många oldtimers. Och skall man döma av tidningarnas recensioner, så var det inte dåligt, även om det sågs genom neutrala glasögon.

Så här skriver Dagbladet:

Det är en omsorgsfullt blandad kompost, som Torgny Tommellus och Julex Cox m. fl. serverar. Det vore otänkbart att ge sig in på en detaljkritik — programmet rymmer ett 30-tal nummer — och inte heller vore det rättvist, men man kan inte låta bli att nämna några.

Låt oss då först överrätta ett helt fång rosor till Hasse Nilsson, som med sitt imitationsnummer slår huvudet på spiken omkring åtta gånger. Han var kvällens stora behållning, och hans framträdande är bara de värda mödan att ta sig upp till kåren. Uno Grahn och serg. Darpö kan ta varandra i hand som kuplettsångare — Darpö drog sin bejublade "Med skjortan utanför" — och på plussidan antecknar man vidare ett par korta trevliga scener och andra mellanstycken av god klass.

Regin sköttes förtjänstfullt, och det hela gick raskt undan utan den ringaste longör. I orkesterdiket hade serg. Kallin placerat sig och resten av The Playing Boys, som svarade för det bästa revyackompanjemang, som man kan våga tänka sig.

Skall man tvunget anmärka på något, blir det en del utfyllnadsnummer, som kommer i skottlinjen. I synnerhet på slutet kastades de in litet lättvindigt, men så kom i gengäld Hasse Nilsson och räddade situationen med sina kamrater i en god final, "Restaurang International". Det kvinnliga inslaget var fåtaligt och hade otacksamma uppgifter i sällsynt slätstrukna danser.

Kapten Jämtfjäll, som i egenskap av fritidsundervisningens högste chef haft mycket att göra med teatercirkeln, rapporterade "övningen genomgången" till överste Hagberg, som hjärtligt tackade sina pojkar för underhållningen.

Oliver.

Läs HÄSSLEHOLMS DAGBLAD

Stadens och nordöstra Skånes första moderna dagliga tidning

Snabb nyhetstidning — värdefulla kulturartiklar

— En pigg tidning för vaket folk —

Politisk färg: Folkpartiet

Ryktsmideri.

Frågan om att flera än förstakompanisterna skulle deltaga i rykten har framkallat rysningar över ryggen på ett par hundra bilister och sjukvårdare — och en hel del skrivare. De senare trivs uppenbarligen inte med sitt eventuella öde, vilket om nätterna torde framstå i sin fullaste vidd i diverse mar(märr)-drömmar. Kanske ser man det så här:

Soldat, ur nattens ljuva sömn vak upp,
reveljen går och Pälle väntar ner'i stallet.
Ryck ut till pennfäktarnas ryktningstrupp
och öva dig i ädla stalldrängskallet.

Av morgonköld halvt huttrande i ledet
jag ställts av ödets hårda hand.
Vem har väl männe gett beskedet:
O skrivare, med rykt försvara fosterland.

Med ryktedon jag fullt beväpnad
ren darrande i gången står.
Och öket frågar sig med häpnad:
Ej tillhör den väl väran kär.

Jag hör i fjärran krigarnas bud,
soldat sig städe manligen förhålle,
vare kungen huld och frukte Gud,
och rüdes ej för kronans pälle.

Med ens jag upp i spiltan kom,
jag minnes nu ej hur det hände.
Ack, måtte hästen vara from,
till himlen upp en bön jag sände.

Men kampen såg att ryktning ej jag lärt
och börja' genast tråda hästhovsdansen.
I plytet fräckt en klatschig snärt
jag fick av tagelsvansen.

Då i mitt huvud blodet stiger,
ty son jag är av krigare från fordom.
Jag var ett lamm, blir nu en retad tiger
och släpper lös en ljudlig svordom.

I Kronans namn stå still din dj—a krake,
om du till äventyrs har livet kärt.
Och aldrig jag har sett på make,
den fruktade han lugnade sej tvärt.

Min första rykt den sista ej skall bliva,
ty varje dag vid morgondimmors flykt
en samling män, vars uppgift är att skriva,
stapplande mot stallet går till rykt.

Men oss emellan undran ej mer stiger,
vadan ryktning till vårt skrivjobb hör.
En svensk soldat han tiger,
han frågar ej varför.

Låt den smaka — kronans kaka.

VI HAR NU HUNNIT ÅTA en hel del av kronans kaka. Trots allt har tiden gått. Den första tiden såg litet hopplös ut, men efter att ha gjort 4711 helomvändningar och lika många snedsteg, har 5 respektive 7 månader rivits från almanackan. Det hade ju varit underbart, om någon på detaljen för tidens gång hade satt maskineriet på full fart eller hoppet över tre eller fyra svettiga veckor. Det har ju visserligen talats litet i riksdagen om värnpliktens förkortande, men det har visst stannat därvid. Dessa rykten har satt djupa spår i den svenske soldaten, åtminstone i dem, som föredrar en civil anställning. På nästan varje vägg i stall och klosett har man klottrat ned sina små reflektioner. En poet har således skrivit på stallväggen: "Här gick jag — Johan — stallvakt 6/7." Ett annat ljushuvud har skrivit därunder: "Jasså, du gjorde det." Den förstnämnde mannen har låtit sina konstnärliga anlag fortsätta: "Hoppas det blir muck till jul". Som svar fick han: "Jasså, du gör det." Det kan ju tänkas, att lektionerna i tag gevär och lägg dito kunna inskränkas och i stället läggas på muckkontot. Naturligtvis är det inget angrepp mot den militära utbildningen, ty på den fattas inga fel. De, som vilja ha pinnjagarsysslan, får med glädje välja den. Människan är ju så beskaffad, att hon vill ha det svaråtkomligaste och vill undvika tvånget. För oss sulstiftsbankare blir det översatt — mycket permis litet vakter.

MYCKET ANNAT VISAR, att man tjänar kro-

nan huld och trogen. Bittra militära drag har vi fått över munnen. Mungiporna har dragits nedåt och visar ett förakt för livet. Skall det fortsätta, så går väl matintaget som en cirkel runt hakan på en. Man har lärt sig reagera fortare än annars. På morgnarna stiger man upp tre timmar tidigare än viljereaktionen. Således bäddar man in den under täcket, och får ligga där hela dagen och inmundigas på kvällen medelst tre matskedar enligt Ex 8 mom femtielva.

MATKÖN HAR BLIVIT ETT LED i utbildningen. Tålmodet! Nu står man ju i en biljettkö på bio en hel timma utan att byta fot en enda gång och till och med förvånas, om man skulle vara framme vid luckan redan efter femtio minuter. Exemplet med bion skiljer sig från matkön på ett ställe. Det brukar dröja en stund innan filmen börjar, efter det att man fått biljetterna i sina femklöver. Tjänsten har emellertid börjat för en kvart sedan, när man lyckats få sin bricka med kalorier. Detta får naturligtvis tagas med reservation, ty de som sticker i väg på ett annat kompanis mattid brukar hinna.

DET MILITÄRA HAR DOCK många goda egenskaper. Varje man lär sig använda sin hjärta på bästa sätt och på egen hand. Låtom oss tänka på ett så heligt ting som lång-permis! Hur många banklån skall väl ordnas då, och hur många mödrar fyller 50 år just på fredagskvällen? Hade kompanicheferna fått göra sin värnplikt igen, hade de haft ett så rikligt förråd av permiskäl, att de inte behövt visa sig på elva månader. Hur vore det, om någon hade givit ut en handbok i permissions- och svepskäl. Ett dylikt häfte hade haft en strykande åtgång och många glada beundrare.

Wolfgang.

Specematte.

Och så var det lektion i rekrytskolan någon gång på 30-talet. Den salte korpralen Oskar är instruktör. Anne matte, Oskar har just avslutat en räkneoperation på svarta tavlan. En rekryt vinkar blygt med handen.

- Vad är det? säger Oskar strängt.
- Jo, korpralen, det där talet måste vara felräknat.
- Håll käften, kanin! säger Oskar. Vi räknar så här vid Trängen.

Carl Anderson's
REKRYTERING, UPPGÅNGS- OCH
FÖRBEREDNINGSSKOLOR

Ur julbokfloden. Episod i Wien.

Julbokfloden börjar redan svämma över sina bräddar — så julen blir såtillvida lik sina föregångare. Det är massor av debutanter, bland vilka man inte minst lägger märke till en del vid T4 placerade militära författare.

Deras alster med vidhängande recensioner presenteras nedan.

Sergeant Lindén: Hästens huvud- och nackdelar.

Boken har givetvis mottagits med det största intresse i vidaste ansparnskreter. Men många har givetvis inte ännu varit i tillfälle att läsa boken, och då dem säger vi som förf. själv skulle gjort: Gör det. Norra Skåne (bf).

Överstelöjtnant Norberg: Min rakryggade levnad.

Förvisso är överstelöjtnanten en biograf av rang. Hans framställning skiljer sig fördelaktigt från Metropols föreställning, vars omtviverade avbrott man slipper i denna skildring.

Friskspört.

Vpl Stig Börjesson, sjukvårdare: Undanhållstjänstens grunder, del I.

Beteckningen del I lovar en fortsättning — ett åskickligt överraskande meddelande, då man vid genomläsningen gärna får den uppfattningen att ämnet är fullständigt uttömt. Men vi vänta med spänning på UnhåttGr del II.

Svensk militär tidskrift.

Furiren Oskar Nilsson: Ju flera kockar desto bättre pannkaka.

Allt roligt och oroligt i militärt kockeri finner man här. Hur man lagar mat när denna gått sönder, hur man gör pannkakor även om man förlorat äggen och mycket annat intressant bjudes i hur stora portioner som helst.

Kajsa Varg i Idun.

Fanjunkare Lundström: Erik Låse.

Berättelsen är inte den historiska om Erik Låse och Halte. Nej, här är det inte historia utan allvar. Ohyggligt spännande från omslagets första sida till det oväntade slutet: huvudpersonens erkännande att han inte läspar alltid — utan bara när han pratar.

Fanjunkare Palmér: Ett liv som domherre.

Ännu en intressant självbiografi, vars handling av naturliga skäl är allt annat än planlös. Man får den uppfattningen att herr Palmér fört åtakligt liv som domherre — det utvisar boken lika klart som Palmér själv brukar visa ut.

SÅ D E S Å.

Tage W. Nilsson: Takt och god ton.

Notnit och mycket annat beröres ingående i denna bok, där Hil-dur och andra musikaliska begrepp får en charmant förklaring. Intressantast är dock kapitlet om hur det känns att dirigera under Kungl. Skånska Trängkärens musikkårs säkra ledning.

H. S. i H. D.

Bland fanjunkare Lennart Svenssons försvarliga samling souvenirer från Wiendetachmentets resa i början av året finner man ett förnämligt ridspö. Det är en ganska intressant episod förknippad med detta, och fanjunkare Svensson gör blott svagt motstånd, när vi vill att han skall berätta hur det kom i hans hand.

"Vi hade kommit till vår bestämmelseort och var förlagda i Lichtensteinpalais, där vi hade det mycket bra för övrigt. En dag, medan jag befann mig på gården, kom en äldre dam försiktigt fram och ville tala med någon som skulle tillbaka till Sverige. Jag uppfyllde ju dessa fordringar, så jag undrade, vad jag kunde göra för henne.

Det hela gällde helt enkelt ett meddelande, som skulle sändas till en adress i Norrköping, och för den enkla tjänsten skulle jag ha ridspöet. Det hjälpte faktiskt inte att man protesterade — inom en minut var ridspöet mitt. När vi åter var i Hässelholm, sände jag givetvis meddelandet, och några dagar senare erhöll jag ett tackbrev — och det var här den verkliga överraskningen kom — från ingen mindre än Lajos Czeizler, inte alldeles okänd Norrköpingstränare i fotboll!

Alltid en förklaring.

- Vad skulle Karlsson göra om höjdriktaren vid kanoen fick huvudet bortskjutet?
- Ingenting, fänrik!
- Men man måste väl i all fridens dar ta initiativ; varför skulle Karlsson inte göra någonting?
- Det är jag som är höjdriktaren, fänrik!

**KARTOR - BREVAPPER - KART-
FODRAL - FILM - RESERVOIR-
PENNOR m. m.**

köper Ni bäst och billigast hos

HÄNELLS

Vad föreställer bilden?

Snapphanens nya pristävling.

Vad föreställer bilderna på denna sida? Det är fråga på vilken Snapphanens red. vill ha svar. Hans foto-ke medarbetare är nämligen en excentrisk herre, som ett visst nöje i att klippa sönder en del av sina som även innan vandalseringen voro nog svårde-bara.

vill vi alltså ha hjälp — men före den 15 jan. 1947,

då Personalvårdsoff. o. bevekligt låter papperskniven hugga in bland kuverten, som är märkta "Personalvårdsofficeren, T4, Hlm." Skriv "Bildtävlingen" på kuvertet.

En tia delas som vanligt ut i pris. I detta sammanhang bör nämnas att föregående tävling, som gällde silhuetter, vanns av Ing. Koenen.

Det bör kanske påpekas, att svaret skall tala om vad det är och var man kan finna det inom kåren.

När det gäller

Blommor
ris Blomsterhandel

BLOMSTERFÖRMEDELING

Hotell Centrum

Solgården

Finjagatan 11

REKOMMENDERAR

sina 1:a klass resanderum

Telefon 546

Idrottskrönika.

LAT OSS FÖRST SOM SIST KONSTATERA att idrottsåret inte riktigt blivit vad man väntat av det. Fri idrottsmännen har varit i farten, det är sant; lika obestridligt är det att det spelats fotboll och att handbollen åter plockats fram men var finns det positiva resultat, som man var så säker på i somras?

Nu är det givet, att det är svårt att hålla samman idrotten inom en kår, men inte ens om man tar all möjlig hänsyn till detta kan man finna anledning att känna sig nöjd. Man trodde på krafttag inom fria idrotten, och det har i säsongens elfte timma också arrangerats kärmästerskap och traditionell kompanistafett. Men därvid har det stannat. Göingemästerskap och andra nationella tävlingar har fått gå utan medverkan från kårens sida.

Kontakten mellan idrottsledningen och de idrottande pojkarna har lämnat mycket övrigt att önska. Det har blott varit vid ovan nämnda tillfällen, som samband skapats — och då har den inte bibehållits. Skörde- och treveckorsledigheten gjorde sitt till för att ställa de flesta planerna på huvudet, men även om detta i någon mån förklarar saken, försvarar den inte det hela.

DE FRAMGANGAR, SOM NATTS utanför grindarna, har också blivit mycket sporadiska och knappa. Fotbollslaget föll ganska onödigt, tycktes det, mot kristianstadsartilleristerna redan i MMs första omgång, och fri idrottarnas namn har väl endast i undantagsfall ens förekommit på deltagarlistorna.

Handbollslaget har i sin nya serie — den i förra Snapphanen bebådade uppflyttningen blev av — funnit sig ganska väl tillrätta. Laget har fått namn om sig att vara ganska välspelade och det stämmer.

De interna uppgörelserna har inte saknat sina poänger. Kompanistafetten till exempel. Det var det sämsta tänkbara väder den lördag tävlingen ägde rum ("gick av stapeln" hade för en gångs skull varit berättigat) och det gjorde nog sitt till för att skänka en viss olust åt evenemanget. I första hand var det emellertid en diskvalifikation, som var anledningen till att det hela inte löpte så som man beräknat. En av snabbaste lagets — 6. kompaniets — löpare tog emot sin stafett ett par meter för tidigt, och protesten mot detta måste kårchefen godkänna. Och så var segern 4: es.

Annars var det en trevlig tävling med denna grundliga löparinventering som största förtjänsten. Men nog skulle man vilja ha sträckorna en aning mera varierande än nu — inte så fastlåsta.

STAFETT VAR DET! Varför ingen kompanistafett enligt stora militärstafettens recept? Visserligen en stor apparat att sätta igång med men värd rätt mycket. Små patruller med de mest skiftande uppgifter: cykling, terränglöpning, orienteringslöpning, punktorientering, handgranatkastning, skiftande skjutprov, poängberäknade specialupdrag för de olika kompanierna o. s. v., o. s. v. Stadens frivilliga bejublingsförening har för några år sedan prövat på projektet med gott resultat. Vad skulle man då inte kunna göra med kårens större resurser?

Keos.

Trevliga musikaftnar med mersmak.

Musikkårens och sångkörens populära chef, musikdirektör Tage W. Nilsson, har under den senaste månaden tagit ett mycket uppskattat initiativ. Under två måndagskvällar har han arrangerat musikkvällar i gymnastiksalen, varvid man inte blott kunnat konstatera att musikintresset är mycket gott bland de värnpliktiga, utan också att de civila förstår att uppskatta trångevenemang.

Den första kvällen bjöd på verkligt trevlig populärmusik med musikkåren i fullständig toppform. Jublet ville aldrig taga slut — i synnerhet inte efter fanjunkare Sigvard Boos "Karneval i Venedig".

Andra kvällen blev dock en aning trevligare trots att sångkören medverkade även denna gång. Musikdirektören hade då plockat samman några musikintresserade och initierade från varje kompani och ställde till med musikgissningstävling. I denna ädla sport visade sig fjärde kompaniet vara det bästa, trots att första också ställde upp. Varför erbjöds för övrigt inte Askhagen fast anställning i musikkåren efter tävlingen, lika väl som Hasse Nilsson efter revyn fick erbjuda om inflyttning i åttonde kompaniets kasern?

24 poäng lyckades Askhagen et consortes samla ihop innan det var slut, medan första stannade på 19, åttonde på 16½, andra 16, femte 11½.

Slaget vid Hissmossa.

(Från vår utsände medarbetare.)

Våra historieböcker ha ännu inte fått in det förfärliga blodbadet vid Hissmossa. Det kommer emellertid inte att dröja så länge till, ty denna strid måste komma till eftervärldens kändedom. Den visade den svenska kämparandan och försvarsförmågan. En brådskanie rapport hade inkommit till höga vederbörande på T 4, att främmande trupper hade landsatts vid stora gödselstacken 500 meter si och så i Skrammeltofta. De fientliga trupperna voro mycket aggressiva. Med största brådska och med marsch i uppförbackarna cyklade 4. och 5. kompanierna till stridsplatsen, där deras stridskunnighet skulle sättas på prov.

Redan innan striden på slagfältet hade vi fått reda på hur, var och när vi skulle skadas. Själv hade jag fått en elakartad granatskada i ryggen och hade besvär av den hela cykelturen. I skogarna hördes ett dovt muller. Det var varken åska eller torsdagsårtorna, ty de voro inte färdiga. De fientliga trupperna hade redan gjort sig förmälda. Med ett ljudlöst brak föll jag på kaptenens order till marken såsom illa skadad. Jag tänkte på flydda dagar, lördagspermisen och kylan. Mina tår lågo som stenkulor och skramlade i mina 49: or. Rop på hjälp hördes överallt i skogen. Flertalet nödrop verkade som ett mellanting mellan Cavalleria Rusticana och Gubben Noak. Det var fågelhanens rop på honan, d. v. s. vårt anrop till sjukbärarna. Efter en halvtimme blev man så upplöckad av våra kompisar och buren till bataljonsförbandsplatsen. Färden dit var litet ryckig och luftkipande, men det berodde på det dåliga väglaget. Efter att ha gått ned ytterligare några grader i kroppstemperaturen kom man in i tältet för omvård. Här fick man upp-giva nummer och namn. Sedan blev man flyttad från den ena värmekaminen till den andra. Toppen var ju, när man blev inpackad i sjuktransportaren.

Aldrig har jag blivit så omskakad förr. Vid inpackningen hade jag underslafen och hade nästan bytt plats med killen ovanpå. Han hade hela snyskamentet inpackat i papperslindor. Helt plötsligt stannade tröstverket, varefter man blev uthasad. Här fick man också några nypor värme i tälten. Det var så att man smått avundades de killar, som fick göra sin tjänst där.

Hade man tur, kunde man finna alla sina grejor, såväl kornskydd som handskar. Hade man mycket tur, fick man två pannkakor till middagen. Det blev varken magsmärtor eller kväljningar av för mycket mat — tyvärr.

Mat fordrar sömn, säges det. Denna fordran kunde emellertid inte alla ha, ty en del skulle ut och ta en fight med fienden på natten. A 3: orna lyckades få sova hela natten. Under furir Nilssons ledning blev det halmkändedom med samtliga som sovmarkörer. I tältet blev det först litet förtal av somliga och beröm av andra. Vi litade alla på furirens förtegenhet med våra yttranden. Han brukar ju vara så bussig mot oss annars, så vi kunde ju dela våra tankar med honom som tack.

En ny dag randades, full av ljusa förhoppningar om långpermis på lördagen och lång sömn under fredagen. Det blev ingetdera. Men det kan ju vara till en annan gång. Fienden hade skakat tass med oss och alla skott voro förlättna. En ny period med Ex 1 och hejsan svejsan stod alltså för oss. Men minnet av de många stupade och sårade och minnet av kylan och sömnlösheten kommer att sitta inpräntat i många dagar. Ej heller kommer vi att glömma de många träpluggar, som skjutits med dödsförakt från både fiendeläger och våra egna. Minnet skänker en heder åt den svenska elitkåren T 4.

Wolfgang.

Det är DU som betalar...

B. var i sin egenkap av redogörare ytterst sparsam med pinalerna. När någon på tjänstens vägnar begärde en blyertspenna, delade han en sådan mitt itu. Småningom drev han det ännu längre och delade en penna i tre delar. När själva uppboresstyrman en dag fick en sådan stump, ifsknade han till och sa:

— Hördu, ditt sabla snäljap, nästa gång man begär en penna, stoppar du den väl i köttkvarnen!

Oliwer.

Närmast
och
bäst

är att gå till

Evy-
Foto

SOLGÅRDEN
TEL. 1045

TOSTINGS Eftr.

har DET GODA JULBRÖDET

Beställ i tid. — Tel. 784

N. O. Rosendahl

Civil- och Militärskrädderi

REKOMMENDERAS

REX Matsalar
i Solgården

CAFÉ OCH MATSAL

God och vällagad mat. Gott kaffe

GOTT TIPS!

Gör Edra inköp i

Dorés Tobaksaffär

Järnvägsgatan 5. Tel. 191

Odds Frisørsalong

Finjagatan - Telefon 199

När det gäller kläder

eller annat i herrekliperings-
branschen, vänd Eder till oss
Sista nyheter. Förmånliga priser

LAGERQVISTS HERREKLIPERING

Nytorget

Gynna annonsörerna

Pris 25 öre

HÄSLEHOLM 1946

SVANTESSONS BOKTRYCKERI

SNAPPHANEN

T 4 - Hässleholm
1907-1947

Argång 5 - Nr 2

Tidning för Kungl. Skånska Trängkären

